

Bruksela, 16 lipca 2018 r.
(OR. en)

11204/18

EF 210
ECOFIN 744
DELECT 123

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	13 lipca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2018) 4377 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 12.7.2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 231/2013 w odniesieniu do obowiązków depozytariuszy w zakresie przechowywania

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2018) 4377 final.

Załącznik: C(2018) 4377 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.7.2018
C(2018) 4377 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 12.7.2018 r.

**zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 231/2013 w odniesieniu do obowiązków
depozytariuszy w zakresie przechowywania**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Przyczyny i cele wniosku

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013¹, które uzupełnia dyrektywę 2011/61/UE², a zwłaszcza w jego sekcji 3 doprecyzowano obowiązki depozytariuszy w odniesieniu do przechowywania aktywów klientów alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI). Art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE stanowi, że w przypadku gdy depozytariusz przekazuje osobom trzecim (powiernikom) funkcje w zakresie przechowywania, aktywa muszą być również rozdzielone na poziomie osoby trzeciej, której przekazano wspomniane funkcje. W art. 99 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 231/2013 szczegółowo określono sposób realizacji tego obowiązku. Doświadczenia zdobyte w okresie od dnia 22 lipca 2013 r. pokazują, że konieczne jest dalsze doprecyzowanie wymogów określonych w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE.

Komisja Europejska przyznaje, że przepisy dotyczące papierów wartościowych i niewypłacalności nie są zharmonizowane na szczeblu UE. Istnienie wspólnych przepisów jest jednak niezmiernie ważne, aby zapewnić ochronę aktywów przechowywanych przez depozytariuszy lub powierników na rzecz ich klientów. Powinny one umożliwiać jednoznaczną identyfikację aktywów należących do danego AFI i ochronę tych aktywów w przypadku niewypłacalności depozytariusza lub powiernika. Realizacji tego celu służą konkretne przepisy dyrektywy 2011/61/UE i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 231/2013. Rozbieżności w stosowaniu przez właściwe organy krajowe oraz uczestników rynku spoczywających na depozytariuszach obowiązków w zakresie przechowywania aktywów klientów AFI mogą zniweczyć osiągnięcie celów, którym służą wyżej wymienione akty unijnego prawa. Komisja proponuje zatem wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 231/2013, aby doprecyzować te przepisy z myślą o ułatwieniu ich jednolitej wykładni.

Niniejszy wniosek opracowano w następstwie opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie rozdziału aktywów³. ESMA wskazał kwestie, które są różnie rozumiane przez zainteresowane strony, oraz zwrócił się do Komisji o doprecyzowanie niektórych obowiązków depozytariuszy, w przypadku gdy przekazują oni funkcje w zakresie przechowywania osobom trzecim. ESMA proponuje, aby dokładniej zdefiniować wymóg rozdziału aktywów i uzupełnić go o dodatkowe gwarancje, obejmujące w szczególności wymóg zapewnienia na gruncie umowy odpowiedniego przepływu informacji pomiędzy depozytariuszem i powiernikiem lub subpowiernikiem. ESMA sugeruje również zaostrożenie wymogu prowadzenia dokładnych rejestrów i dokonywania precyzyjnych uzgodnień, w tym kalibrację częstotliwości przeprowadzania uzgodnień w zależności od częstotliwości wykonywania transakcji związanych z wszystkimi aktywami, które mogą być przechowywane na rachunku zbiorczym (tzw. rachunku *omnibus*). ESMA sugeruje także uzupełnienie zobowiązań depozytariuszy w zakresie należytej staranności poprzez

¹ Rozporządzenie delegowane (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

³ Opinia ESMA z 20.7.2017 r., 34-45-277.

zobowiązanie ich do posiadania odpowiedniej wiedzy na temat ewentualnych konsekwencji funkcjonowania przepisów dotyczących niewypłacalności obowiązujących w państwie trzecim, w przypadku gdy przechowywanie przekazano powiernikom zlokalizowanym poza UE.

Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie dyrektywy 2011/61/UE. Zmienia on rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013. Art. 99 tego rozporządzenia jest czasami interpretowany w taki sposób, jakoby na jego podstawie wymagano utworzenia odrębnych rachunków dla każdego depozytariusza i każdego rodzaju funduszu na każdym poziomie łańcucha utrzymywania aktywów. W niniejszym wniosku doprecyzowano jednak, że aktywa UCITS, AFI i innych klientów mogą być przemieszane na poziomie pierwszego powiernika, pod warunkiem że początkowo przechowywane są przez tego samego depozytariusza (lub początkowo przechowywane są przez tego samego powiernika, gdy ten przekazuje funkcję przechowywania aktywów kolejnym podmiotom na dalszych szczeblach łańcucha utrzymywania aktywów).

Komisja stwierdziła, że: (i) od dnia 22 lipca 2013 r. zgromadzono wystarczające doświadczenia, które pozwalają stwierdzić, że istnieje konieczność dalszego doprecyzowania spoczywających na depozytariuszach obowiązków określonych w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) dyrektywy 2011/61/UE, (ii) opinia ESMA odzwierciedla wnikliwą ocenę techniczną przepisów dotyczących funkcji w zakresie przechowywania aktywów oraz (iii) istnieje pilna potrzeba zapewnienia większej jasności w kwestii przepisów regulujących rozdział aktywów, aby zapewnić ich jednolite stosowanie w całej UE.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Podczas prac nad przygotowaniem swojej opinii ESMA dwukrotnie przeprowadził konsultacje publiczne: od 1 grudnia 2014 r. do 30 stycznia 2015 r. oraz od 21 czerwca do 23 września 2016 r. W odpowiedzi na pierwszy i drugi dokument konsultacyjny ESMA otrzymał odpowiednio 38 i 44 odpowiedzi zawierające stanowiska respondentów, a tym samym zgromadził szczegółowe uwagi różnych zainteresowanych stron w przedmiotowej sprawie. Komisja oparła swoje prace na opinii ESMA z dnia 20 lipca 2017 r. i nie przeprowadziła kolejnych konsultacji publicznych przed opracowaniem niniejszego wniosku. Komisja zorganizowała otwarte konsultacje publiczne w okresie od 29 maja do 26 czerwca 2018 r. i w niniejszym wniosku uwzględniono powtarzane przez branżę żądanie przesunięcia daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia o osiemnaście miesięcy. Ponadto Komisja uwzględniła zgłoszone uwagi, które przyczyniły się do poprawy ogólnej jasności tekstu prawnego.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Wniosek obejmuje następujące zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013:

Art. 89 ust. 1 lit. c) zmieniono, aby określić czynniki, które powinny decydować o częstotliwości przeprowadzania uzgodnień między rachunkami instrumentów finansowych i rejestrami własnymi depozytariusza a takimiż rachunkami i rejestrami osób trzecich, którym przekazano funkcje w zakresie przechowywania aktywów. Pod uwagę należy brać częstotliwość przeprowadzania transakcji przez klientów AFI depozytariusza, jak również transakcje realizowane przez innych klientów, których aktywa są przechowywane na tym samym rachunku zbiorczym.

Art. 89 ust. 2 zmieniono, aby wprowadzić wymóg, zgodnie z którym na swoim rachunku instrumentów finansowych otwartym w imieniu klienta AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI depozytariusz musi prowadzić zapisy wskazujące, że aktywa utrzymywane przez osobę trzecią należą do danego klienta AFI. Depozytariusz musi przez cały czas posiadać pełen obraz aktywów swoich klientów AFI, w przypadku gdy utrzymywanie aktywów przekazano osobie trzeciej.

W art. 98 dodano ust. 2a, aby określić minimalny zakres postanowień, które należy zawrzeć w umowie między depozytariuszem a osobą trzecią, dotyczącej przekazania funkcji w zakresie utrzymywania aktywów klientów AFI depozytariusza. Depozytariusz musi być w stanie zidentyfikować wszystkie podmioty w łańcuchu utrzymywania aktywów i zapewnić sobie dostęp do wszystkich istotnych informacji będących w posiadaniu osoby trzeciej, aby móc weryfikować liczbę instrumentów finansowych (identyfikowanych za pomocą kodu ISIN lub równorzędnego identyfikatora), które utrzymywane są przez osobę trzecią. Jeżeli osoba trzecia musiałaby przekazać funkcję w zakresie utrzymywania aktywów innej osobie trzeciej, proponowany przepis zobowiązuje osobę trzecią przekazującą tę funkcję do uzyskania na gruncie umowy od tej innej osoby trzeciej gwarancji praw równorzędnych prawom, które sama przyznała depozytariuszowi.

Art. 99 zmieniono, aby doprecyzować wymogi w zakresie rozdziału aktywów wobec osób trzecich (powierników), którym powierzono utrzymywanie aktywów AFI. Powiernik może przechowywać aktywa klientów UCITS i AFI oraz innych klientów jednego depozytariusza na tym samym rachunku zbiorczym, pod warunkiem że jego własne aktywa, aktywa własne depozytariusza oraz aktywa należące do innych klientów danej osoby trzeciej są przechowywane na wydzielonych rachunkach instrumentów finansowych. W celu zapewnienia zwiększonej ochrony aktywów oraz ułatwienia depozytariuszowi wypełniania spoczywającego na nim obowiązku nadzoru nad powierzonymi mu aktywami powiernicy muszą przekazywać depozytariuszom odpowiednie zestawienie każdorazowo w przypadku zaistnienia zmiany dotyczącej przechowywanych aktywów. W ułatwianiu realizacji tego procesu szczególną pomocą mogą służyć nowe rozwiązania technologiczne. Czynniki decydujące o częstotliwości uzgadniania stanowią odzwierciedlenie czynników przewidzianych w przepisie stanowiącym zmianę art. 89 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego.

Art. 99 zmieniono również, aby nałożyć nowe obowiązki na depozytariuszy, którzy przekazują funkcję w zakresie utrzymywania aktywów osobom trzecim zlokalizowanym poza UE. Wymagane jest w takim przypadku zasięgnięcie u niezależnych osób porady prawnej w zakresie przepisów dotyczących niewypłacalności obowiązujących w państwie trzecim. Depozytariusze powinni również zapewnić przestrzeganie przez osobę trzecią przepisów ich prawa krajowego, gwarantujących korzyści związane z rozdziałem aktywów, oraz zadbać o to, by osoba trzecia informowała o wszelkich zmianach przepisów dotyczących niewypłacalności, które stanowią część systemu prawnego, w którym działają.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 12.7.2018 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 231/2013 w odniesieniu do obowiązków depozytariuszy w zakresie przechowywania

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi¹, w szczególności jej art. 21 ust. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względu na zróżnicowanie krajowych przepisów dotyczących papierów wartościowych i niewypłacalności, które nie są zharmonizowane na szczeblu UE, istnieją rozbieżności w poziomie ochrony przed ryzykiem niewypłacalności, z jakiej korzystają instrumenty finansowe utrzymywane przez osoby trzecie na rzecz klientów alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI). Dążąc do zapewnienia silnej ochrony aktywów klientów, jak przewidziano w dyrektywie 2011/61/UE, przy jednoczesnym uwzględnieniu bardziej rygorystycznych wymogów przewidzianych w przepisach krajowych w odniesieniu do niezharmonizowanych obszarów, należy doprecyzować obowiązki dotyczące przechowywania aktywów określone w dyrektywie 2011/61/UE.
- (2) Obecnie właściwe organy i podmioty działające w branży w odmienny sposób stosują wymogi w zakresie rozdziału aktywów określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013. Depozytariusze, którzy znajdują się na pierwszym poziomie łańcucha utrzymywania aktywów, mają obowiązek zapewniać indywidualny rachunek do przechowywania instrumentów finansowych każdego klienta AFI, przy czym należy jednak doprecyzować, że w sytuacji, gdy funkcja w zakresie utrzymywania została przekazana osobie trzeciej, ta osoba trzecia powinna być w stanie przechowywać aktywa klientów jednego depozytariusza, w tym aktywa na rzecz AFI i przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), na rachunku zbiorczym (tzw. rachunku *omnibus*). Rachunek zbiorczy nie powinien nigdy zawierać aktywów własnych depozytariusza ani aktywów własnych osoby trzeciej, ani też aktywów należących do innych klientów osoby trzeciej. W związku z tym, w przypadkach gdy funkcję w zakresie utrzymywania przekazano kolejnemu podmiotowi, subpowiernik powinien być w stanie przechowywać aktywa klientów powiernika, który tę funkcję przekazał, na rachunku zbiorczym. Ten

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

rachunek zbiorczy nie powinien nigdy zawierać aktywów własnych subpowiernika ani aktywów własnych powiernika, który przekazał wspomnianą funkcję, ani też aktywów należących do innych klientów subpowiernika. Jest to konieczne, aby zapewnić właściwą równowagę między efektywnością rynku a ochroną inwestorów.

- (3) W celu zminimalizowania ryzyka utraty aktywów przechowywanych na zbiorczych rachunkach instrumentów finansowych udostępnianych przez osoby trzecie, którym przekazano funkcje w zakresie utrzymywania, częstotliwość uzgodnień między rachunkami instrumentów finansowych i rejestrami depozytariusza klienta AFI a takimi rachunkami i rejestrami osoby trzeciej lub między rachunkami i rejestrami osób trzecich, w przypadku gdy funkcję w zakresie utrzymywania przekazano kolejnym podmiotom na dalszych szczeblach łańcucha utrzymywania, powinna zapewnić terminowe przekazywanie istotnych informacji depozytariuszowi. Ponadto częstotliwość takich uzgodnień powinna być uzależniona od wszelkich operacji na tym rachunku zbiorczym, w tym transakcji dotyczących aktywów należących do innych klientów depozytariusza, które są przechowywane na tym samym rachunku zbiorczym co aktywa AFI.
- (4) Depozytariusz powinien być w stanie nadal skutecznie wypełniać swoje obowiązki, w przypadku gdy utrzymywanie aktywów należących do jego klientów AFI przekazano osobie trzeciej. Należy zatem wprowadzić wymóg, zgodnie z którym depozytariusz – na swoim rachunku instrumentów finansowych, który otworzył w imieniu swojego klienta AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI – musi prowadzić zapisy wskazujące, że aktywa utrzymywane przez osobę trzecią należą do danego AFI.
- (5) W celu wzmocnienia pozycji depozytariuszy w stosunku do osób trzecich, którym przekazano utrzymywanie aktywów, stosunek ten należy udokumentować za pomocą pisemnej umowy o przekazaniu funkcji. Umowa ta powinna umożliwiać depozytariuszowi podejmowanie wszelkich koniecznych działań służących zapewnieniu, aby utrzymywane aktywa były odpowiednio zabezpieczone, a osoba trzecia przez cały czas przestrzegała postanowień umowy o przekazaniu funkcji oraz wymogów dyrektywy 2011/61/UE i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 231/2013. Ponadto depozytariusz i osoba trzecia powinni formalnie uzgodnić, czy osoba trzecia może dalej przekazywać funkcje w zakresie utrzymywania aktywów. W takim przypadku uzgodnienie lub umowa między osobą trzecią przekazującą funkcje w zakresie utrzymywania a osobą trzecią, której dalej przekazano te funkcje, powinny przewidywać prawa i obowiązki, które są równoważne prawom i obowiązkom ustanowionym między depozytariuszem a osobą trzecią przekazującą wspomniane funkcje.
- (6) Aby umożliwić depozytariuszowi wykonywanie swoich funkcji, należy wzmocnić nadzór sprawowany przez depozytariusza nad osobami trzecimi, bez względu na to, czy zlokalizowane są na terytorium Unii czy też poza nim. Należy zobowiązać depozytariuszy do weryfikowania, czy instrumenty finansowe AFI są prawidłowo wykazywane w księgach osoby trzeciej oraz czy prowadzone rejestry są na tyle dokładne, aby umożliwić ustalenie charakteru, miejsca położenia i tytułu własności utrzymywanych aktywów. Aby ułatwić depozytariuszom skuteczne wykonywanie ich obowiązków, osoby trzecie powinny przekazywać im zestawienie wszelkich zmian mających wpływ na aktywa utrzymywane na rzecz klientów AFI depozytariuszy.
- (7) W ramach spoczywającego na depozytariuszach obowiązku zachowania dbałości i staranności w przypadku przekazania funkcji w zakresie utrzymywania, przed

przekazaniem tej funkcji osobie trzeciej zlokalizowanej poza Unią depozytariusz powinien otrzymać niezależną opinię prawną zawierającą ocenę przepisów dotyczących niewypłacalności obowiązujących w państwie trzecim, w którym zlokalizowana jest osoba trzecia, w tym ocenę poziomu ochrony, jaki w tej jurysdykcji zapewniają wydzielone rachunki instrumentów finansowych. Za dopuszczalną należy uznać opinię na temat każdej jurysdykcji wydaną przez odpowiednie federacje branżowe lub kancelarie prawne na rzecz kilku depozytariuszy. Ponadto depozytariusz powinien zadbać o to, by osoba trzecia zlokalizowana poza Unią informowała go o wszelkich zmianach okoliczności lub przepisów dotyczących niewypłacalności obowiązujących w danym państwie trzecim, które mogą mieć wpływ na status aktywów klientów AFI depozytariusza.

- (8) Aby zapewnić depozytariuszom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowych wymogów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia należy odroczyć do dnia przypadającego osiemnaście miesięcy po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (9) Środki wprowadzone niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych².
- (10) Środki wprowadzone niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Grupy Ekspertów Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 231/2013,
PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 231/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 89 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) uzgadnianie – tak często, jak jest to konieczne – rachunków i rejestrów własnych depozytariusza z rachunkami i rejestrami jakiegokolwiek osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie utrzymywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE.”;
 - (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. c) częstotliwość uzgodnień określa się w oparciu o następujące czynniki:

 - a) normalna działalność transakcyjna AFI;
 - b) wszelkie transakcje wykonywane poza normalną działalnością transakcyjną;

² Opinia ESMA z 20.7.2017 r., 34 45 277.

- c) wszelkie transakcje wykonywane w imieniu wszelkich innych klientów, których aktywa są przechowywane przez osobę trzecią na tym samym rachunku instrumentów finansowych co aktywa AFI;”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Jeżeli depozytariusz przekazał swoje funkcje w zakresie utrzymywania osobie trzeciej zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, w dalszym ciągu podlega wymogom ustanowionym w ust. 1 lit. a)–e) niniejszego artykułu. Depozytariusz zapewnia również przestrzeganie przez osobę trzecią wymogów ustanowionych w ust. 1 lit. b)–g) oraz obowiązków w zakresie rozdziału przewidzianych w art. 99.”;
- 2) w art. 98 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Umowa, na mocy której depozytariusz wyznacza osobę trzecią odpowiedzialną za utrzymywanie aktywów klientów AFI tego depozytariusza, musi zawierać przynajmniej następujące postanowienia:
 - a) gwarancję przysługującego depozytariuszowi prawa do informacji, kontroli i dostępu do odpowiednich rejestrów i rachunków osoby trzeciej utrzymującej aktywa, aby umożliwić depozytariuszowi wypełnianie jego obowiązków w zakresie nadzoru i należytej staranności, a w szczególności by umożliwić depozytariuszowi:
 - (i) identyfikację wszystkich podmiotów w łańcuchu utrzymywania;
 - (ii) weryfikację, czy liczba zidentyfikowanych instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach instrumentów finansowych otwartych w księgach depozytariusza w imieniu AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI odpowiada liczbie zidentyfikowanych instrumentów finansowych utrzymywanych przez osobę trzecią na rzecz tego AFI zgodnie z zapisami na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach osoby trzeciej;
 - (iii) weryfikację, czy liczba zidentyfikowanych instrumentów finansowych, które są zarejestrowane i przechowywane na rachunku instrumentów finansowych otwartym w centralnym depozycie papierów wartościowych (CDPW) emitenta lub u jego przedstawiciela w imieniu osoby trzeciej na rzecz jej klientów odpowiada liczbie zidentyfikowanych instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach instrumentów finansowych otwartych w księgach depozytariusza w imieniu każdego z jego klientów AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI;
 - b) szczegółów równoważnych praw i obowiązków uzgodnionych między osobą trzecią a inną osobą trzecią w przypadku dalszego przekazania funkcji w zakresie utrzymywania.”;
- 3) w art. 99 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W przypadku przekazania całości lub części funkcji w zakresie przechowywania osobie trzeciej depozytariusz zapewnia, aby osoba trzecia, której przekazano te funkcje zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE,

działała zgodnie z obowiązkiem rozdziału ustanowionym w art. 21 ust. 11 lit. d) ppkt (iii) tej dyrektywy, upewniając się, że (i weryfikując, czy) ta osoba trzecia:

- a) prawidłowo ewidencjonuje wszystkie zidentyfikowane instrumenty finansowe na rachunku instrumentów finansowych, który otwarto w księgach osoby trzeciej w celu utrzymywania instrumentów finansowych na rzecz klientów depozytariusza i który nie zawiera własnych instrumentów finansowych depozytariusza ani osoby trzeciej, ani też własnych instrumentów finansowych innych klientów osoby trzeciej, tak aby umożliwić depozytariuszowi uzgodnienie liczby zidentyfikowanych instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach otwartych w księgach depozytariusza w imieniu każdego z jego klientów AFI lub w imieniu ZAFI działającego w imieniu AFI;
- b) prowadzi wszystkie wymagane rejestry i rachunki instrumentów finansowych, aby umożliwić depozytariuszowi, w dowolnym momencie i bezzwłocznie, rozróżnienie aktywów klientów depozytariusza od aktywów własnych osoby trzeciej, aktywów innych klientów osoby trzeciej oraz aktywów przechowywanych na rzecz depozytariusza na jego własny rachunek;
- c) prowadzi rejestry i rachunki instrumentów finansowych w sposób zapewniający ich dokładność, a zwłaszcza w taki sposób, by odzwierciedlały aktywa przechowywane na rzecz klientów AFI depozytariusza, na których podstawie depozytariusz może w dowolnym momencie określić dokładny charakter, miejsce położenia i tytuł własności tych aktywów;
- d) przekazuje depozytariuszowi – regularnie, a w każdym razie każdorazowo w przypadku zmiany okoliczności – zestawienie zawierające szczegółowy wykaz aktywów klientów AFI depozytariusza;
- e) prowadzi uzgodnienia, tak często, jak jest to konieczne, między swoimi rachunkami instrumentów finansowych i rejestrami własnymi a rachunkami i rejestrami osoby trzeciej, której przekazała funkcje w zakresie utrzymywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE.

Częstotliwość uzgadniania określa się zgodnie art. 89 ust. 1;

- f) wprowadza odpowiednie ustalenia organizacyjne służące ograniczeniu do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia wartości instrumentów finansowych lub praw związanych z tymi instrumentami finansowymi wskutek niewłaściwego korzystania z instrumentów finansowych, oszustwa, niewłaściwego administrowania, nieodpowiedniego prowadzenia rejestrów lub zaniedbania;
- g) jeżeli osoba trzecia jest podmiotem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/73/WE, podlegającym skutecznym regulacjom ostrożnościowym i nadzorowi ostrożnościowemu, które mają taki sam skutek jak przepisy prawa Unii i są skutecznie egzekwowane, depozytariusz wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby środki pieniężne AFI były przechowywane na rachunku lub rachunkach zgodnie z art. 21 ust. 7 dyrektywy 2011/61/UE.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy depozytariusz przekazuje funkcję w zakresie utrzymywania osobie trzeciej zlokalizowanej w państwie trzecim zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, oprócz wymogów przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu depozytariusz zapewnia, aby:

- a) depozytariusz uzyskał opinię prawną od niezależnej osoby fizycznej lub prawnej, potwierdzającą, że w mających zastosowanie przepisach dotyczących niewypłacalności uznano, co następuje:
 - (i) rozdział aktywów klientów depozytariusza od aktywów własnych osoby trzeciej, od aktywów innych klientów osoby trzeciej oraz od aktywów przechowywanych przez osobę trzecią na rachunek własny depozytariusza;
 - (ii) aktywa klientów AFI depozytariusza nie wchodzi w skład masy upadłościowej osoby trzeciej w przypadku niewypłacalności;
 - (iii) aktywa klientów AFI depozytariusza są niedostępne do podziału pomiędzy wierzycieli osoby trzeciej, której przekazano funkcje w zakresie utrzymywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, ani nie podlegają realizacji na rzecz tych wierzycieli;
- b) osoba trzecia podejmowała następujące kroki:
 - (i) zapewniała, aby warunki określone w lit. a) były spełnione w momencie zawierania z depozytariuszem umowy o przekazanie funkcji oraz na bieżąco przez cały czas trwania przekazania;
 - (ii) bezzwłocznie powiadamiała depozytariusza, gdy którykolwiek z warunków, o których mowa w ppkt (i), nie jest już spełniany;
 - (iii) informowała depozytariusza o wszelkich zmianach mających zastosowanie przepisów dotyczących niewypłacalności oraz ich faktycznego stosowania.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 1, 2 i 2a stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy osoba trzecia, której przekazano funkcje w zakresie przechowywania zgodnie z art. 21 ust. 11 dyrektywy 2011/61/UE, postanowiła przekazać całość lub część swoich funkcji w zakresie przechowywania innej osobie trzeciej na podstawie art. 21 ust. 11 akapit trzeci dyrektywy 2011/61/UE.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę – dzień przypadający po upływie osiemnastu miesięcy od publikacji] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12.7.2018 r.

*W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER*